

Wij kunnen onze auto's niet parkeren voor het hotel. We dienen steeds een tiental minuten te voet te gaan tot de auto's. Maar wij zijn toch wandelaars, dus is dat voor niemand een probleem.

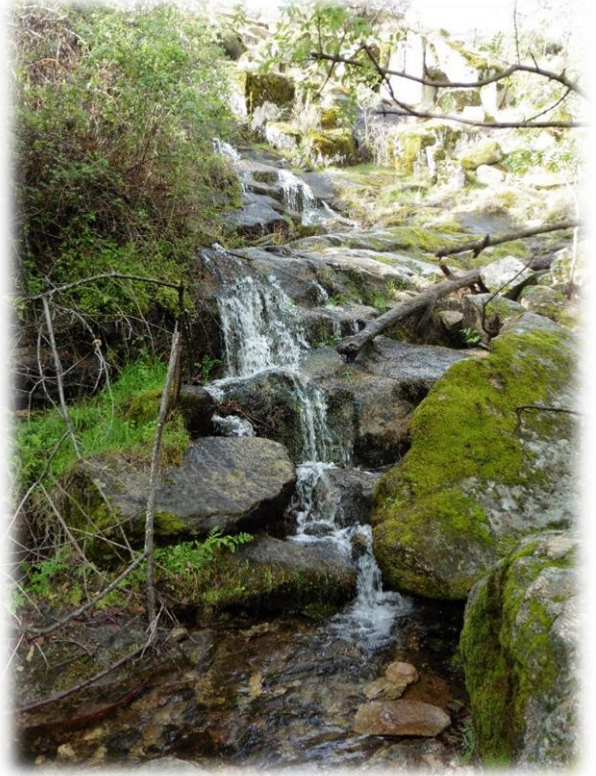
We doen eerst inkopen voor de picknick. Voor de supermarkt maken we onze de picknick ter plaatse.

Vandaag doen we een luswandeling in het natuurreservaat la Garganta de los Infiernos. Dit

reservaat is gelegen in de Valle del Jerte tussen de noordwestelijke helling van de Sierra de Tormantos, de zuidwestelijke helling van de Sierra de Gredos en de rivier de Jerte.

We starten in een bos dat vooral bekend staat voor zijn sprookjesachtig uitzicht doordat de rotsblokken bedekt zijn met een laagje mos.

De omgeving van de Garganta de los Infiernos is prachtig en van grote natuurlijke rijkdom, met talloze watervallen en ontelbare beken en krenen die een netwerk van zijrivieren vormen

over de hoofdkloof, waar uiteindelijk al deze beekjes en beken in de rivier de Jerte samenkomen.

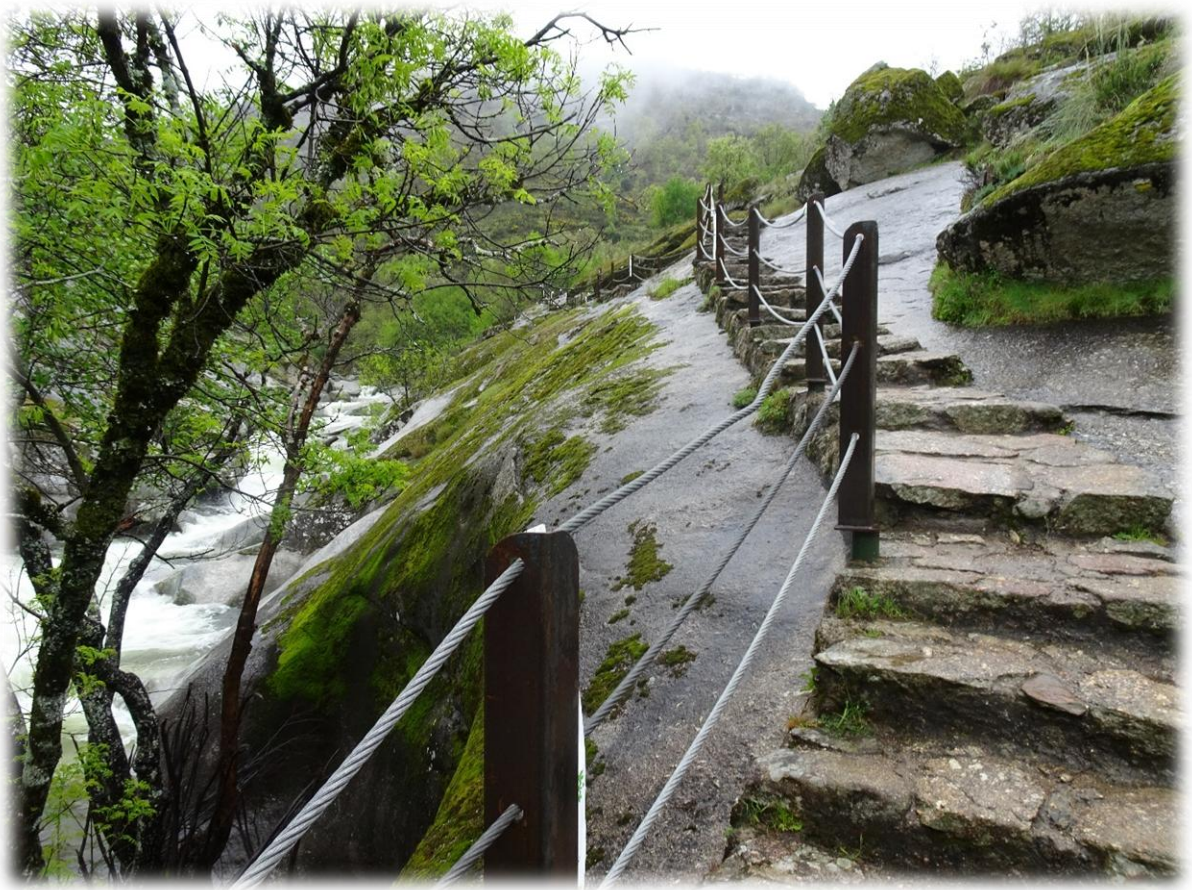
Het meest bekende en spectaculairste punt van het Garganta de los Infiernos is het gebied van Los Pilones , met zijn gigantische cirkelvormige waterkommen.

Deze waterbekkens zijn door miljoenen jaren heen uitgeschuurd en door erosie beter bekend als Los Pilones.

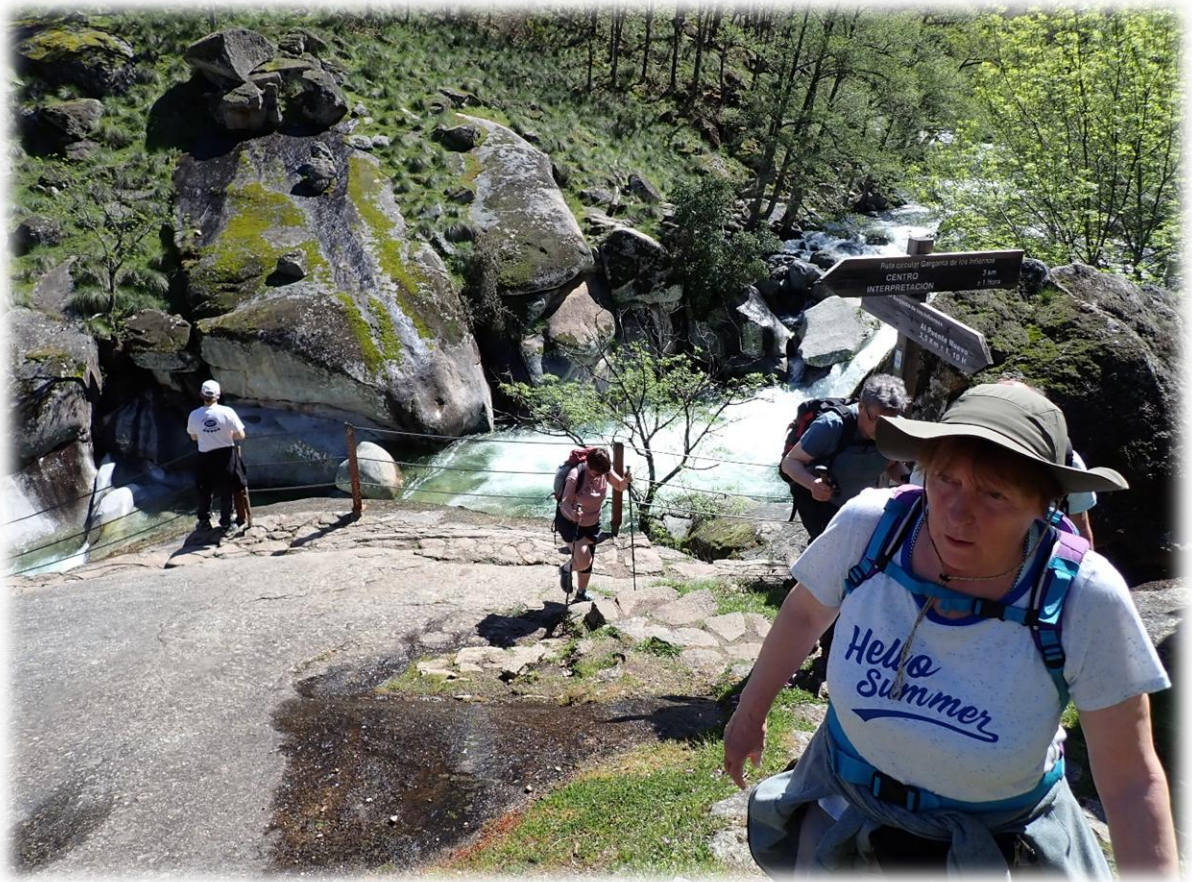
Aan de brug over de Los Pilonos nemen we een rustpauze en genieten we van de mooie omgeving.

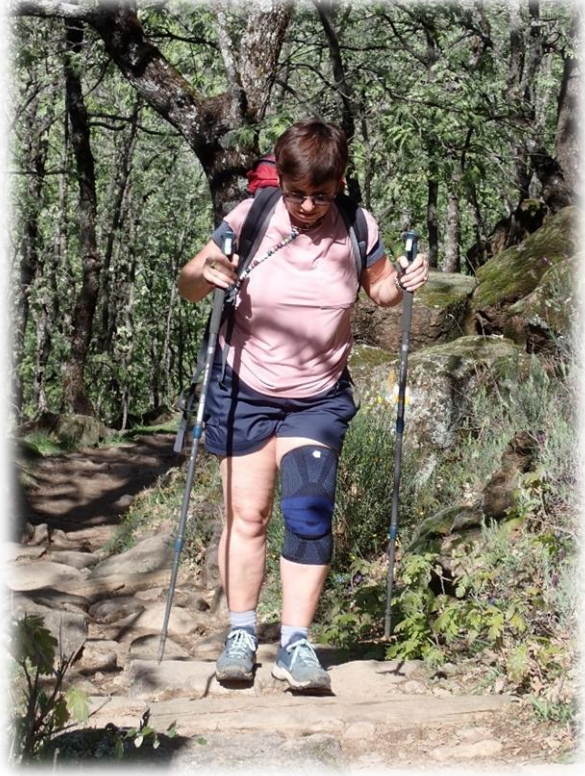

Al onze wandelingen deze week zijn gelegen in het Gredosgebergte. Dit kolossale blok

graniet is verdeeld door drie valleien : de Ambroz-vallei, de Jerte-vallei en La Vera. De Jerte-vallei ligt in het midden, en vormt een 40 km lange vallei,

De meeste wolfsmelken zijn giftig. De plant heeft zijn naam te danken aan het sap dat wit ziet en er dus melkachtig uitziet. Dit sap heeft wel een bedwelmde werking. Vroegere

bewoners lieten het sap drogen in de zon zodat ze het konden kauwen. Dat geeft een licht hallucinerende werking. Maar het werd ook gebruikt om vissen te bedwelmen zodat men ze makkelijker kon vangen.

Het natuurreservaat La Garganta de los Infiernos is wel een van de meest magische en bijzondere landschappen van Spanje.

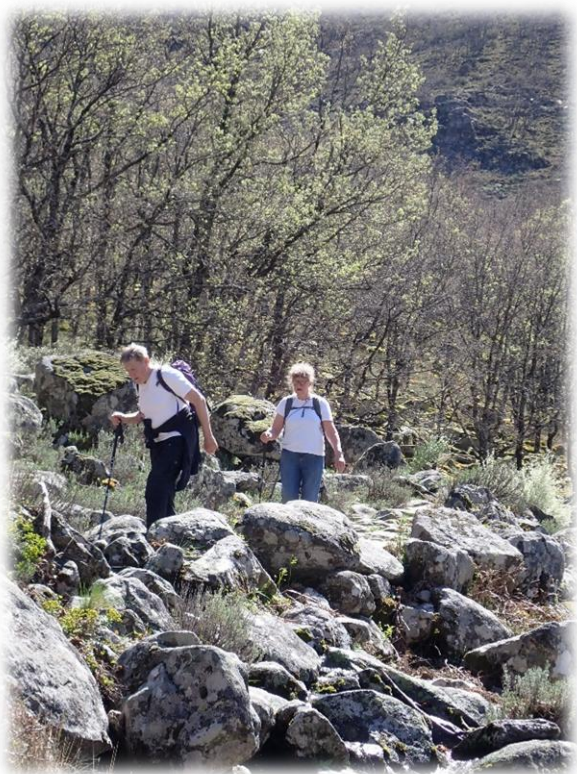

In de buurt van deze herdershut lopen een paar honderd geiten rond maar de beestjes zitten zo ver af dat ze bijna niet te zien zijn op de foto.

Hoewel in de eerste plaats grazers, zijn geiten opportunistische eters die vrijwel elk plantaardig materiaal eten, zoals gras, bladeren, twijgen, knoppen, vruchten en wortelen. Daardoor kunnen verwilderde geiten grote schade toebrengen aan inheemse flora en fauna.

Ook weten ze zich goed aan te passen aan giftige planten. Na drie keer van een bepaalde giftige plant te hebben gegeten, weet een geit in welke hoeveelheden hij van deze plant zou kunnen eten zonder ziek te worden

We komen aan de Puente Nuevo (nieuwe brug), maar ondanks zijn naam is deze brug alles behalve nieuw. De brug werd gebouwd door de Romeinen maar werd speciaal herbouwd en

vernieuwd voor de doortocht van Keizer Karel in 1570 toen die op weg was naar Yuste.

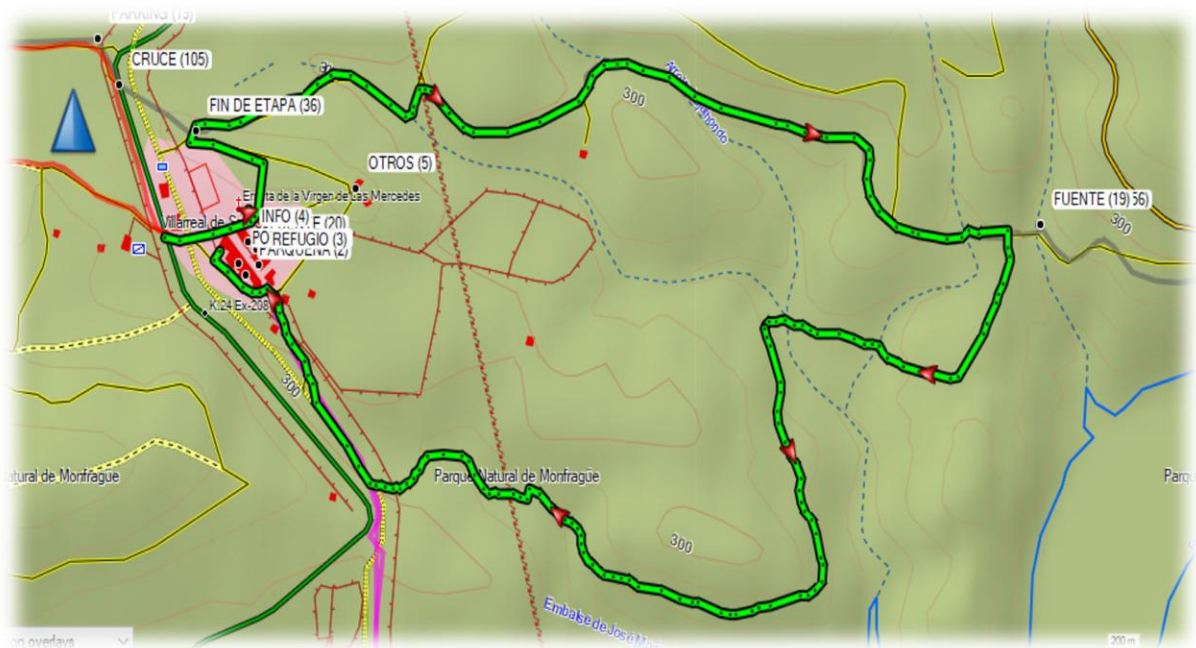

Deze zwarte brug ligt er nog maar een paar jaar. Vroeger, voor de brug er was, was deze tocht drie kilometer langer.

Dinsdag 8 april 2025

- Wandeling : Luswandeling Nationaal Park Monfrague
- Gebied : Vilareals de San Carlos
- Afstand : 4 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2 uur

Hier staan er te weinig kurkeiken, maar in Andalusië waar er grote kurkeikenbossen zijn, lopen er zwarte varkens in het wild. Het is het Iberische varken of Pata Negra (zwarte poot). De ibericovarkens worden in het voorjaar met fris gras gevoed. In de zomer krijgen ze meel van een mengsel van gerst en tarwe te eten. En in de herfst, wanneer de eikels van de bomen vallen, krijgt de ham zijn karakteristieke smaak. De varkens eten dan tot 10 kg eikels per dag

en nemen in de laatste vier maanden van hun leven 800 gram tot 1 kg per dag in gewicht toe. Het vele bewegen en het voedsel zorgen ervoor dat het vlees een nootachtige smaak krijgt en dat er vet in het spiervlees wordt opgebouwd. Juist in het vet wordt de smaak geconcentreerd.

Af en toe krijgen we ook op deze wandeling een zicht op de Taag.

Er staan veel cistusrozen langs onze wandeling. Het is een geslacht uit de zonneroosjesfamilie. Er kan thee van gemaakt worden en door liefhebbers wordt beweerd dat

de thee antivirale werking zou hebben. Maar wetenschappelijk wordt dit niet ondersteund. Cistusrozen maken echter steeds weer nieuwe bloemen aan, waardoor ze wekenlang of zelfs maandenlang in bloei staan. De geurende bloemen trekken allerlei insecten aan, zoals bijen en vlinders.

Je hebt witte en je hebt purperachtige cistusrozen. De blaadjes van de bloem zien er steeds nogals papierachtig en verfrommeld uit.

Ontegenzeggelijk is met 18.000 ha het Nationaal Park Monfragüe het meest spectaculaire natuurgebied in deze regio. Bosbouwers hadden in de jaren zeventig hun oog laten vallen op

dit gebied en plantten het vol met snelgroeiende eucalyptusbomen. Die zijn aantrekkelijk omdat er snel hout geoogst kan worden. Maar op deze manier wordt het ecosysteem van de dehesa zeer nadelig beïnvloed. Natuurbeschermers gingen de strijd aan met de bosbouwers en hebben die uiteindelijk gewonnen.

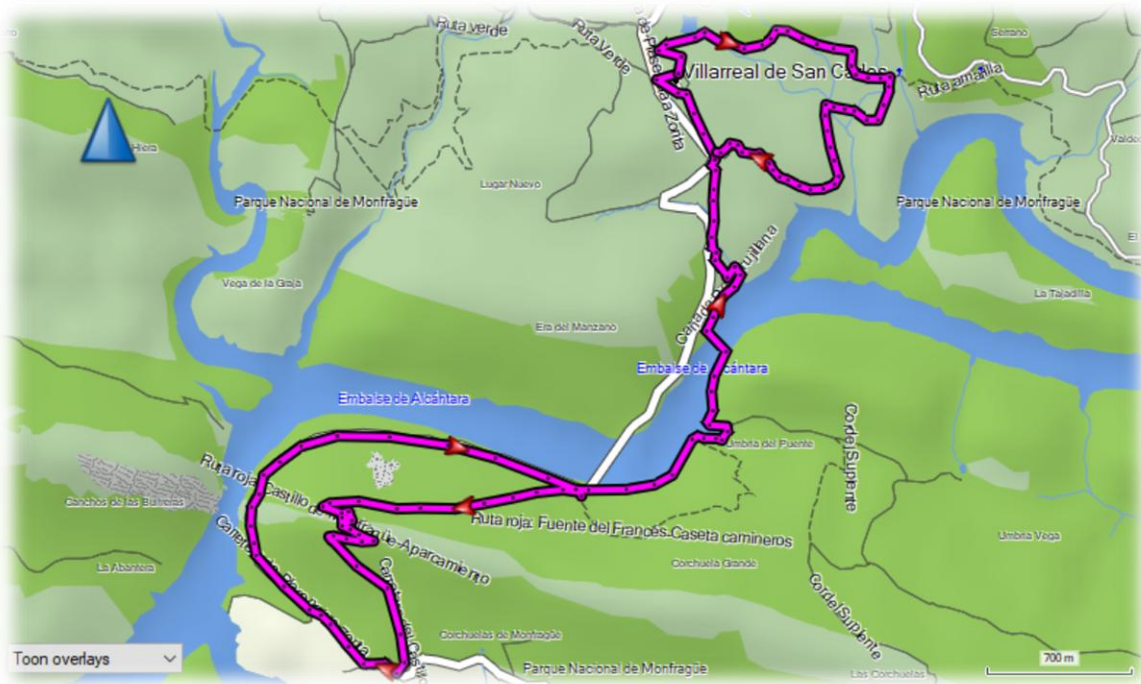

In 1979 werd een deel natuurreservaat en in 2007 een nationaal park. De natuurbeschermers hebben direct alle eucalyptusbomen gekapt en er steen- en kurkeiken voor in de plaats gezet; een gigantisch karwei over een grote oppervlakte.

Woensdag 9 april 2025

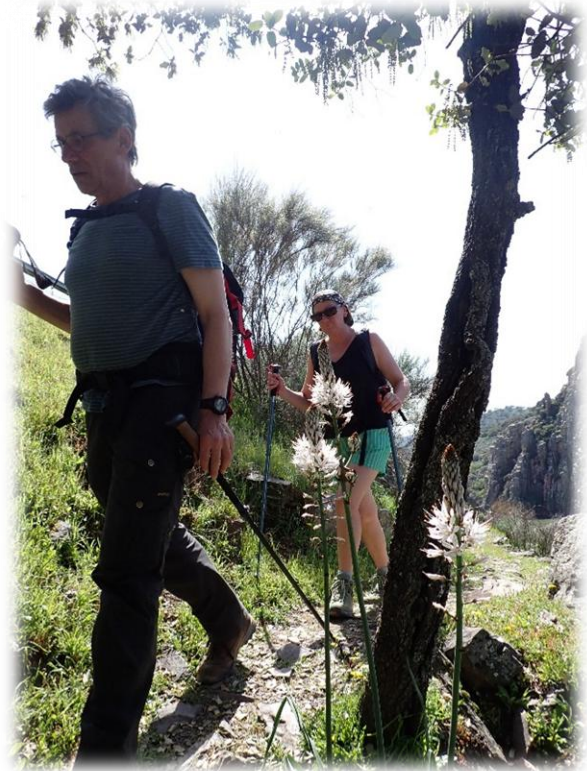
- Wandeling : Luswandeling Salto del Gitano
- Gebied : Nationaal Park Monfragüe
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 6 uur

Villarreal de San Carlos is de enige nederzetting in het Nationaal Park Monfragüe. Het zijn allemaal, op elkaar gelijkende, stenen huisjes.

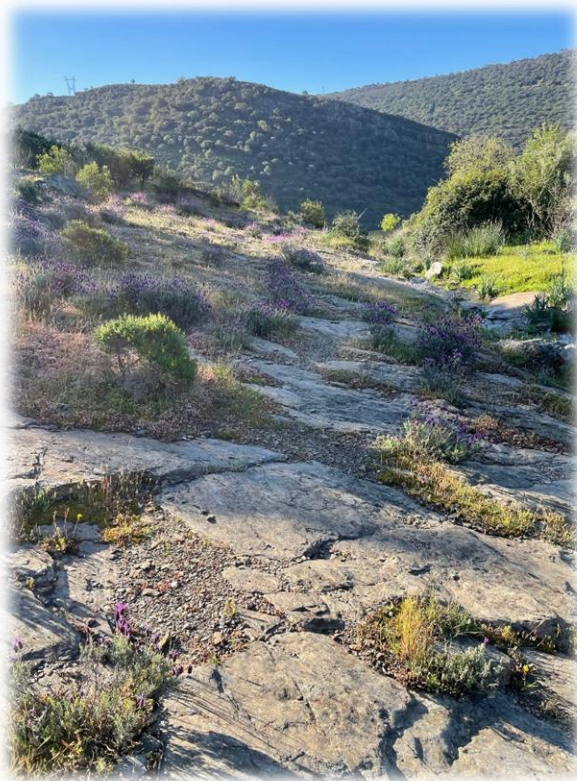

Gisteren hebben we nauwelijks gieren en arenden gezien. We hopen dat we vandaag meer geluk gaan hebben.

De Gaspeldoorn of Albolaga is nu in volle bloei. Het is een peulvruchtplant met gele bloemen gewapend met zeer scherpe doornen. De plant wordt gebruikt om het vuur aan te

steken en, tijdens het slachten, om het haar van het varken te schroeien of te verkolen, omdat het in de winter, als het droog is, zeer goed brandt (in de lente wordt het groen en produceert het gele bloemen). Het spreekwoord waarschuwt ons dat “de liefde van een hoer en het vuur van albolaga snel oplicht en snel uitgaat” (het vuur dooft heel snel).

Normaal gaat ons pad over de brug die je hier op de foto ziet. Evenwel is de brug nu niet meer zichtbaar omdat men het peil van het stuwmeer kunstmatig hoog houdt. Vermoedelijk

zal deze brug het zonlicht nooit meer zien. Deze brug werd vroeger gebruikt door het verkeer maar door de regelmatige overstromingen heeft men een nieuwe brug gebouwd.

Ook het gebouw dat aan de brug staat is niet meer te zien. Dit gebouw zit eveneens onder het waterpeil.

De Taag ontspringt op 1590 m hoogte op de hellingen van de Muela de San Juan in het oosten van Spanje. De Taag mondt voorbij Lissabon uit in de Atlantische Oceaan. Het is met een lengte van 1000 km de langste rivier van het schiereiland. De Taag wordt gebruikt voor de

irrigatie van de droge omliggende landbouwgebieden en met talrijke stuwdammen voor stroomopwekking.

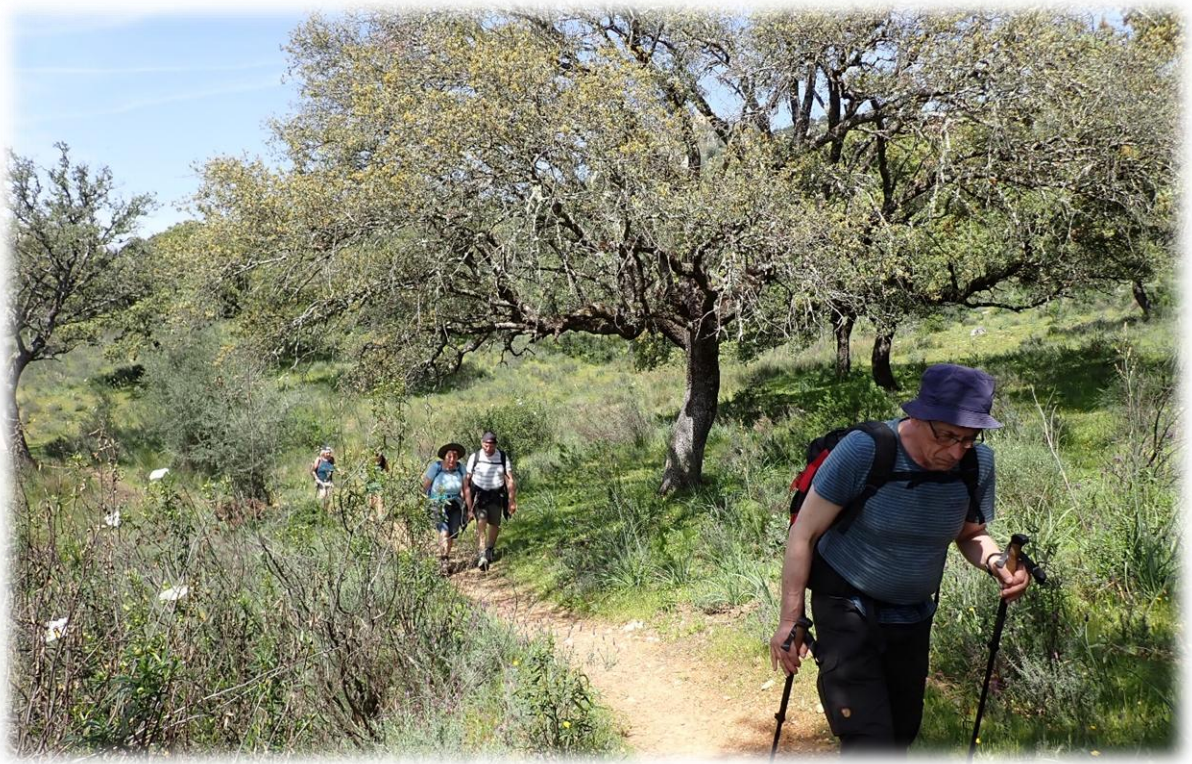

Ons hoogste punt vandaag is het kasteel van Monfragüe (460 m). Vanaf het Castillo de Monfragüe is er een mooi uitzicht op een groot deel van het nationale park, de rivier de Taag

en de Alcantara dam. Het kasteel, een voormalig fort met een mooie ligging, is nu grotendeels een ruïne.

De bloemen van de lavendel zijn lijnvormig en worden maximaal 4 cm lang. Lavendel wordt gekweekt om de lavendelolie die men uit de paarse bloemen haalt. Deze olie wordt als geurstof gebruikt in cosmetica, zoals zeep en parfum. Daarnaast wordt lavendelolie bijvoorbeeld gebruikt in de aromatherapie. Ook kunnen lavendelkorrels in zakjes in

kledingkasten worden gelegd. De kleren worden zo geparfumeerd door de verdampende etherische olie en volgens sommigen worden zo motten geweerd.

